

การนำเสนอตัวละครเอกที่เป็นเด็กกับกลุ่มอาการผู้หญิงที่ถูกทำร้ายต่อเนื่อง
ในนวนิยายเรื่อง *ไนน์ทีน มินิตส์* โดยจоди ปิคอลต์

Presenting Child Protagonist and Battered Woman Syndrome

In *Nineteen Minutes* by Jodi Picoult

ภูมิ พลจันทร์¹

PoomPolachan¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวละครเอกที่ชื่อปีเตอร์ในนวนิยายเรื่อง *ไนน์ทีน มินิตส์* ที่แต่งโดยจоди ปิคอลต์ (Jodi Picoult) ในฐานะเหยื่อที่ถูกรังแกต่อเนื่องเป็นเวลานานจากคนในครอบครัว อาทิ พ่อแม่ที่ให้ความสำคัญกับพี่ชายที่ชื่อโจอี้มากกว่าปีเตอร์และคาดหวังเขาให้เก่งแบบพี่ชาย ขณะเดียวกัน ปีเตอร์ยังถูกรังแกจากคนนอกครอบครัว เขาถูกเด็กคนอื่น ๆ ในโรงเรียนทำร้ายร่างกายและล้อเลียนความเป็นชาย การที่ปีเตอร์ถูกรังแกมานานทำให้เขาตัดสินใจยิงเด็กนักเรียนและครูในโรงเรียนเพื่อยุติปัญหาการถูกรังแก จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ปีเตอร์ถูกรังแกจากคนในบ้านและโรงเรียน ทำให้เขามีอาการที่คล้ายคลึงกับผู้หญิงซึ่งถูกสามีหรือคนรักทำร้ายทางร่างกายและจิตใจเป็นเวลานาน จนทำให้เกิดความหวาดกลัวว่าสามีหรือคนรักจะคุกคามตนเองแม้กระทั่งยามที่พวกเขาอนหลับ พวกเขาจึงยุติความรุนแรงโดยการฆ่าสามีดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่าปีเตอร์ป่วยด้วยโรคในกลุ่มอาการของผู้หญิงที่ถูกทำร้ายต่อเนื่อง โดยที่ไม่มีคนรอบข้างตระหนักรู้ ทำให้ปีเตอร์ไม่ได้รับการเยียวยารักษาจึงนำไปสู่เหตุการณ์ยิงปืนภายในโรงเรียนมัธยมสเตอร์ลิง (Sterling High School) ส่งผลให้นักเรียนและครูภายในโรงเรียนเสียชีวิตรวมกันทั้งหมด 10 คนและบาดเจ็บอีกจำนวนมาก

ABSTRACT

This paper examines the child protagonist named Peter, as a bullied victim both at home and at school, in *Nineteen Minutes* by Jodi Picoult. At home, Peter's parents give more importance to his elder brother named Joey than himself and expected to be as good as Joey. At school, students physically abuse and mock Peter's masculinity. As a result, he shoots students and teacher to stop the lifelong bullying. Peter's action is similar to that of the women who suffer from battered woman syndrome. They shoot their husbands or partners in order to stop the long term effects of aggression. It can be concluded that Peter has suffered from battered woman syndrome for a long period of time without anyone knowing or offering help. It is resulted in ten deaths of Sterling High School.

Key Words: Battered Woman Syndrome, Bullied Victim, Jodi Picoult

E-mail address: p.polachan@gmail.com

¹ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 10330

¹Department of Comparative Literature, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, Bangkok 10330

คำนำ

นวนิยายเรื่อง *ไนน์ทีน มินิตส์ (Nineteen Minutes)* เป็นผลงานของจอดี ปีโคลต์ (Jodi Picoult) ตีพิมพ์ใน ค.ศ. 2007 นำเสนอเรื่องราวความเป็นมาก่อนหน้าและหลังเหตุการณ์ยิงปืนภายในโรงเรียนมัธยมสเตอร์ลิง (Sterling High School) ในเมืองสเตอร์ลิง รัฐนิวแฮมป์เชียร์ ส่งผลให้นักเรียนและครูภายในโรงเรียนเสียชีวิตรวมกันทั้งหมด 10 คนและบาดเจ็บอีกจำนวนมาก มีปืนเป็นอาวุธขว้าง 17 ปีช่อปีเตอร์ เฮาตัน (Peter Houghton)

ปีโคลต์เล่าเรื่องโดยใช้วิธีการสลับสับเปลี่ยนลำดับเวลาระหว่างอดีตและปัจจุบันและเลือกนำเสนอบางช่วงเวลาก่อนหน้าและหลังเหตุการณ์ยิงปืนเพื่อสืบเสาะค้นหาแรงจูงใจของปีเตอร์ นวนิยายเรื่องนี้ใช้ผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้² และใช้ตัวละครหลายคนเล่าเรื่อง³ ปีโคลต์นำเสนอเรื่องราว ความขัดแย้งที่เกิดในเหตุการณ์หนึ่งๆ ในแต่ละบท เพื่อชี้ให้เห็นการร้อยเรียงเรื่องเล่าของตัวละครแต่ละคนที่เกี่ยวข้องกับปีเตอร์และเหตุผลที่นำไปสู่การฆาตกรรมดังกล่าว

อุปกรณ์และวิธีการ

ผู้วิจัยใช้นวนิยายเรื่อง *ไนน์ทีน มินิตส์ (Nineteen Minutes)* แต่งโดยจอดี ปีโคลต์ (Jodi Picoult) เพื่อนำเสนอและวิเคราะห์ตัวละครเอกที่ช่อปีเตอร์วัย 17 ปีในฐานะเป็นเหยื่อที่ถูกรังแก (bullied victims) ทางร่างกายและจิตใจจากคนในครอบครัวและคนนอกครอบครัวปีเตอร์มีอาการป่วยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มอาการผู้หญิงที่ถูกทำร้ายต่อเนื่องที่เรียกว่า Battered Woman Syndrome⁴ เนื่องจากเหยื่อหรือผู้หญิงที่ถูกทารุณกรรมป่วยด้วยโรคทางจิตประเภทเดียวกันที่เรียกว่า Post-Traumatic Stress Disorder⁵ จากการถูกทารุณกรรมต่อเนื่องเป็นเวลานาน ก่อให้เกิดบาดแผลทางใจ พวกเขา รู้สึกว่าตนถูกคุกคามอยู่ตลอดเวลา ทั้งๆ ที่ในช่วงเวลานั้นพวกเขาไม่ได้ถูกคุกคามก็ตาม เมื่อการทารุณกรรมทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น พวกเขาเลือกการตายแทนการจำใจฝืนทนอยู่ต่อไปและคอยพะวงว่าพวกเขาจะถูกกระทำอย่างไรในแต่ละวัน อาการป่วยอันส่งผลให้ ปีเตอร์ตอบโต้โดยการยิงปืนอย่างไร้สติใส่เพื่อนนักเรียนและครูในโรงเรียน เนื่องจากช่วงเวลานั้น เขาขาดสติไปชั่วขณะเนื่องจากเขาคิดว่า ทุกคนในโรงเรียนเป็นคนที่รังแกเขา

² ผู้เล่าแบบผู้รู้ (omniscient narrator) คือผู้เล่าที่ไม่มีตัวตนปรากฏในเรื่อง แต่ผู้อ่านรู้สึกว่ามีตัวตนเพราะเสียงที่แสดงทัศนะ วิจาร์ณ ความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (อีราวดี ไตลิ่งเคะ, 2546: 37-38) ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกเบื้องต้นของตัวละครได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

³ ตัวละครหลายคนเล่าเรื่อง (multiple character focalizers) เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นนานาทัศนะของตัวละครที่หลากหลาย การสลับสับเปลี่ยนตัวละครผู้เล่าไปมา ทำให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงตนเองเข้ากับตัวละครได้มากกว่าตัวเดียว (McCallum, 1999: 39) อีกทั้งกลวิธีการเล่าแบบนี้ช่วยให้ผู้อ่านไม่ถูกครอบงำทางความคิดโดยผู้เล่าคนหนึ่งคนใด

⁴ เลนอร์ วอล์กเกอร์ (Lenore Walker) ให้ความหมายไว้ว่าเป็นความเจ็บป่วยทางจิตจากการที่ผู้หญิงถูกสามีหรือคนรักควบคุมและใช้อำนาจบังคับขู่ขู่ทางร่างกาย ทางเพศและทางจิตใจเป็นเวลานานเพื่อให้พวกเขาอยู่ในลู่อู่ทางที่พวกเขาต้องการโดยไม่ตระหนักถึงสิทธิหรือความรู้สึกของพวกเขา (Walker, 2009: 42) พวกเขา รู้สึกหวั่นกลัวว่าตนเองถูกสามีหรือคนรักคุกคามอยู่ตลอดเวลาแม้กระทั่งเวลาที่พวกเขา นอนหลับ เพื่อไม่ให้สามีหรือคนรักทำร้ายเธออีก พวกเขาจึงหันทางยุติปัญหาความรุนแรงด้วยการยิงสามี แหงสามี หรือตัดต่อขาติของพวกเขาออกโดยที่มีได้คำนึงถึงผลที่จะตามมา ส่งผลให้ผู้หญิงเหล่านี้ถูกดำเนินคดีอาญาด้วยโทษรุนแรง ข้อหาฆ่าโดยเจตนา ทั้งๆ ที่เป็นการกระทำโดยไม่ได้เจตนา เพื่อปกป้องตัวเอง

⁵ Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD) เป็นโรคทางจิตเวชที่ผู้ป่วยประสบกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันหรือเกินการควบคุมที่ส่งผลกระทบต่อความคิด ความรู้สึกและการแสดงออกของผู้ที่ป่วยเป็นโรคนี้ (Walker, 2009: 43) ผู้ป่วยมีความเครียด ตื่นตระหนกและหวาดผวากันเป็นผลจากบาดแผลทางจิตใจ

ผลการทดลองและวิจารณ์

ปีโคลต์นำเสนอปีเตอร์ เด็กชายวัย 17 ปีที่รู้สึกแปลกแยกจากผู้อื่นและสังคมภายนอก อาจกล่าวได้ว่าตั้งแต่เด็กจนโต ปีเตอร์ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งของสังคมครอบครัวและสังคมโรงเรียนอย่างแท้จริง เขาไม่เคยสนิทสนมกับพ่อชื่อลูอิสและพี่ชายชื่อโจอีเพราะเขาไม่ชอบเล่นกีฬา เขาเลิกสนิทสนมกับแม่ชื่อเลซีเพราะเขาผิดหวังที่แม่ไม่สามารถช่วยเขาจากการถูกรังแกได้ ปีเตอร์ไม่มีเพื่อนสนิทตลอดการเรียนมัธยม แม้ว่าในตอนประถม เขามีเพื่อนสนิทคนเดียวชื่อโจอีแต่เธอปลีกตัวออกจากเขาเพื่อไปอยู่กับกลุ่มเด็กโตที่ตั้งใจในโรงเรียนที่เป็นตัวตั้งตัวตีในการรังแกเขาตั้งแต่วันแรกที่เขาเข้าเรียน ราชบัณฑิตยสถานบัญญัติคำว่า “รังแก” ไว้ว่า “แก้งทำให้ความเดือดร้อนให้ผู้อื่น (มักใช้กับผู้มีอำนาจมากกว่า) เช่น ผู้ใหญ่รังแกเด็ก” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 940) หากแต่การรังแกที่ปรากฏในเรื่องมีทั้งผู้ใหญ่รังแกเด็กและเด็กรังแกเด็กในลักษณะของการใช้กำลังหรืออำนาจคดีหรือข่มขู่ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ปีเตอร์ถูกรังแก ทั้งทางร่างกายและจิตใจจากเด็กที่โรงเรียน แม้ว่าแม่ได้พยายามหาแนวทางแก้ไขกับครูที่โรงเรียน แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ส่วนพ่อและพี่ชายที่ควรปกป้องดูแลปีเตอร์กลับเพิกเฉยเมื่อเขาถูกรังแก นอกจากนี้พี่ชายยังกลายเป็นผู้ร่วมรังแกปีเตอร์ด้วย เพื่อรักษาความโด่งดังของตนในโรงเรียนโดยที่ทั้งพ่อและแม่ต่างไม่เคยรับรู้สิ่งที่โจอีกระทำต่อปีเตอร์ ด้วยวัยเพียง 17 ปี ปีเตอร์ยังเป็นเด็กและต้องการการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว ปีเตอร์กลับรู้สึกว่าเขาถูกทอดทิ้งและถูกปล่อยให้เผชิญกับการถูกรังแกโดยลำพังและมิได้รับความช่วยเหลือหรือการเยียวยาจากคนในครอบครัวและคนนอกครอบครัว แต่ถึงกระนั้นก็ตาม วงจรวัฏจักรของการถูกรังแกนั้นมีทั้งช่วงเวลาที่สิ้นหวังและช่วงเวลาที่มีความหวังว่าเหตุการณ์อาจจะดีขึ้น เช่น การเสียชีวิตของพี่ชาย การสานสายสัมพันธ์กับโจอี อดีตเพื่อนสนิท ปีเตอร์จึงจำยอมทนอยู่กับสภาพแวดล้อมดังกล่าวตลอดชีวิตของเขา ผู้หญิงที่ถูกทำร้ายจากสามีหรือคนรัก รู้สึกไม่ต่างจากปีเตอร์เพราะพวกเขาต่างติดอยู่ในวังวนภายใต้อำนาจที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น พวกเขาเรียนรู้ว่าไม่มีวิธีควบคุมการกระทำของสามีหรือคนรักหรือเปลี่ยนแปลงสถานการณ์แม้เพียงเล็กน้อย (Costanzo and Oskamp, 1994: 118) เป็นเหตุให้พวกเขาลุกขึ้นมาตอบโต้เพื่อยุติปัญหาให้มีดำเนินต่อไป

ปีเตอร์กับการถูกรังแกทางจิตใจจากคนในครอบครัว

อาจกล่าวได้ว่าปีเตอร์ถูกรังแกทางจิตใจมาโดยตลอด ทั้งจากพ่อแม่และพี่ชายตั้งแต่เด็กจนโตเพราะพ่อแม่ให้ความสำคัญกับพี่ชายที่ชื่อโจอีมากกว่าปีเตอร์ เนื่องจากโจอีเป็นลูกชายในอุดมคติของชาวอเมริกัน (all-American son) ที่มีคุณสมบัติที่พ่อแม่อยากให้ลูกพึงมี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนที่ดีเด่น การเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ การเป็นคนเข้าสังคมที่ทุกคนอยากเข้าหา พ่อแม่จึงคาดหวังว่าเมื่อปีเตอร์โตมาจะเป็นเหมือนโจอี แต่ปีเตอร์กลับเติบโตขึ้นเป็นเด็กที่มีลักษณะในทางตรงกันข้ามกับโจอีทุกด้าน ปีเตอร์เรียนในระดับปานกลาง เล่นกีฬาไม่ได้และไม่เข้าสังคม ดังนั้นโจอีกับปีเตอร์จึงถูกเปรียบเทียบกันบ่อยครั้งตลอดทั้งเรื่อง ดังเช่นตัวอย่างที่ยกมา ผู้เล่าอธิบายความแตกต่างระหว่างน้องชายกับพี่ชายไว้ดังนี้

"Joey got better grades than his younger brother; he was a better athlete than Peter.

He was funnier; he had more common sense; he could draw more than a straight

line; he was the one people gravitated toward at a party. There was one thing, as far as Peter could tell (and he'd been counting), that Joey could not do, and that was stand the sight of blood" (Picoult, 2007: 222).

ปีเตอร์พยายามหาคุณสมบัติที่เหนือกว่าพี่ชาย การไม่กลัวเลือดแสดงให้เห็นการเยียวยาของปีเตอร์จากการที่เป็นรองพี่ชายในเกือบทุกด้าน แม้ว่ากลัวเลือดนั้นยังด้อยอยู่มากเมื่อเทียบกับความเหนือกว่าในด้านอื่นๆ ที่โจอี้มีต่อปีเตอร์ เมื่อจอร์แดนซึ่งเป็นนายที่มาสู้คดีให้กับปีเตอร์ถามถึงความรู้สึกที่ปีเตอร์มีต่อโจอี้ ปีเตอร์จึงยอมรับว่าเขาไม่สามารถเป็นคู่แข่งกับโจอี้ได้ "You can't beat it," Peter said fiercely. "You can't measure up" (Picoult, 2007: 262). ปีเตอร์รู้สึกว่าเขาไม่สามารถแข่งขันกับพี่ชายได้หรือแม้แต่ทำให้ดีเท่าพี่ชายยังเป็นไปไม่ได้ เพราะโจอี้ดีเด่นไปทุกด้าน ปีเตอร์ตระหนักความจริงข้อนี้ตลอดเวลา

การมีพี่ชายที่เก่งทุกด้านย่อมนำความกดดันมาสู่น้องชายให้เป็นเช่นพี่ชายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ พ่อแม่มองหมายให้ปีเตอร์เล่นกีฬาเก่งแบบโจอี้ จึงบังคับให้ปีเตอร์เข้าร่วมทีมฟุตบอล (soccer) ของโรงเรียน ทั้งๆ ที่เขาไม่ชอบเล่นกีฬา แต่ปีเตอร์ต้องยอมฝืนใจเข้าร่วมและโกหกพ่อแม่ว่าเขาเล่นได้ดี เขารู้ว่าพ่อแม่ต้องการได้ยินเช่นนั้น นอกจากเรื่องกีฬาแล้ว พ่อแม่มองกดดันปีเตอร์เรื่องการเรียนเช่นกัน ดังนั้น ถ้าหากเขาสอบตกสองครั้งติดต่อกัน พ่อแม่ต้องผิดหวังในตัวเขาแน่นอน "If he [Peter] failed this [English] quiz, it will be the second in a row. It wasn't even his parents' anger that Peter was worried about. It was the way they looked at him, disappointed that he hadn't turn out more like Joey" (Picoult, 2007: 283). ปีเตอร์รู้สึกกดดันเพราะเขามีได้เกิดมาเก่งไปทุกด้านเช่นเดียวกับโจอี้ อาจกล่าวได้ว่า ปีเตอร์เติบโตขึ้นมาภายใต้ร่มเงาของโจอี้ ส่งผลให้บทบาทของเขาในครอบครัวถูกบดบังและกำหนดโดยมาตรฐานที่พี่ชายวางไว้ เขาจึงมีอาชีพชีวิตที่เป็นอิสระจากโจอี้ได้ ตราบใดที่พ่อแม่ยังคงนำโจอี้มาเปรียบเทียบกับปีเตอร์

ความสำเร็จของโจอี้ยังเป็นตัววัดความสำเร็จของปีเตอร์ในสายตาของพ่อแม่ เมื่อถึงคราวที่ปีเตอร์ประสบความสำเร็จด้านการเรียนเป็นครั้งแรก จากการได้คะแนนดีมาจากความเรียงในวิชาภาษาอังกฤษ ปีเตอร์จินตนาการว่าแม่จะพูดอะไรเมื่อเขาเรียนได้ดีดังที่พ่อแม่คาดหวังในโจอี้ แต่ทำที่สุด เขาตัดสินใจทิ้งความเรียงนั้นลงถังขยะเพราะมีเพียงโจอี้เท่านั้นที่พ่อแม่คาดหวังไว้ว่าเป็นคนเรียนดี

"He imagined what his mother would say if he came home with a paper that had a big fat A on it - if, for just once in this life, he did something everyone expected of Joey, and not Peter ... Peter crumpled up the essay and threw it into the first trash can that he passed" (Picoult, 2007: 320).

การทิ้งความเรียงลงถังขยะจึงเพื่อเน้นย้ำความรู้สึกน้อยใจที่ปีเตอร์มีต่อครอบครัว แม้ว่าเขาต้องการให้พ่อแม่ยอมรับว่าเขาสามารถเรียนได้ดีเช่นเดียวกับโจอี้ แต่ปีเตอร์รู้ว่าพ่อแม่ไม่เคยคาดหวังว่าเขาจะสามารถเรียนได้ดีจริงๆ และต่อให้เขาสามารถเรียนดีเพียงใด เขาก็ไม่สามารถเป็นที่หนึ่งในใจพ่อแม่แทนโจอี้ได้

แม้ว่าโจอี้เป็นลูกชายในอุดมคติที่พ่อแม่ยกย่องนับถือ ปีเตอร์กลับรู้สึกรังเกียจโจอี้ มิใช่เพราะว่าโจอี้เก่งกว่าปีเตอร์ แต่เป็นเพราะโจอี้เพิกเฉยเมื่อปีเตอร์ถูกเด็กในโรงเรียนรังแกและไม่เคยปกป้องหรือให้ความช่วยเหลือแก่ปีเตอร์ ขณะเดียวกัน โจอี้กลับเป็นผู้ที่ริเริ่มรังแกปีเตอร์ในโรงเรียน ปีเตอร์เล่าให้ทนายความของเขาฟังว่า โจอี้

เคยป่าวร้องว่าเขาเป็นน้องชายบุญธรรมที่เกิดจากหญิงที่ขายบริการเพื่อแลกกับยาเสพติด สมองเขาถึงได้พิลึกพิลั่น พอปีเตอร์โกรธและลุกขึ้นสู้ โจอี้กลับหัวเราะและผลักเขาล้ม

"He used to tell people I was adopted. That my mom was a crack whore, and that's why my brain was all fucked up. Sometimes he did it right in front of me, and when I get pissed off and whale on him he'd just laugh and knock me on my ass and then he looked back at his friends, as if this was proof of everything he'd been saying in the first place" (Picoult, 2007: 263).

โจอี้รังแกปีเตอร์เพื่อรักษาชื่อเสียงอันโด่งดังของเขาในโรงเรียนโดยการแต่งเรื่องเท็จเกี่ยวกับปีเตอร์เพื่อลดทอนความความสัมพันธ์ทางสายเลือด ความสัมพันธ์ระหว่างปีเตอร์กับโจอี้ถูกลดทอนลงจากน้องชายร่วมสายเลือดเป็นน้องชายบุญธรรม เมื่อเป็นเช่นนั้น เด็กโด่งดังในโรงเรียนที่เป็นเพื่อนของโจอี้ จึงรังแกปีเตอร์ได้โดยไม่เกรงใจโจอี้ ปีเตอร์ถูกล้อเหยียดให้เผชิญกับการถูกรังแกในโรงเรียนแต่เพียงผู้เดียว นอกจากนี้ บทสนทนาที่ปีเตอร์บังเอิญได้ยินโจอี้กับเพื่อนคุยหยอกล้อกันในห้องน้ำแสดงให้เห็นว่าโจอี้ถูกและเหยียดหยามปีเตอร์ ดังนี้

"Actually, you [Joey] look like a total fag..."

"You know..." More laughter. "I [Joey] do sort of look like Peter."

As soon as Peter heard his name, his heart thumped hard. He slid over the bolt in the stall door and stepped outside. Standing in front of the sink was a football player he knew only by sight, and his own brother...

Joey flicked a glance his [Peter] way. "Get lost, freak," he [Joey] ordered, [...]

(Picoult, 2007: 284).

เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างปีเตอร์กับโจอี้ถูกลดทอนลงจากน้องชายร่วมสายเลือดเป็นน้องชายบุญธรรม โจอี้ปฏิบัติกับปีเตอร์ราวกับว่าไม่ได้เป็นพี่น้องกัน โจอี้เชื่อมโยงปีเตอร์เข้ากับความเป็น "fag"⁶ (ตุ๋ต) และใช้อำนาจขับไล่ปีเตอร์ให้ออกจากห้องน้ำด้วยถ้อยคำหยาบคายว่า "freak"⁷ (ตัวประหลาด) โดยไม่ใส่ใจความรู้สึกของปีเตอร์แม้แต่น้อย คำว่า "fag" และ "freak" ต่างเป็นคำที่ใช้ลดทอนคุณค่าความเป็นชาย⁸ และความเป็นมนุษย์ ปีเตอร์จึงเปรียบเสมือนวัตถุที่โจอี้สามารถใช้อำนาจดัดจริตรังแกได้โดยปราศจากความรู้สึกผิดชอบชั่วดี อาจเปรียบปีเตอร์เป็นเด็กผู้ชายที่ถูกลดทอนความเป็นชายและถูกรังแก ปีเตอร์กับผู้หญิงที่ถูกทารุณกรรมจึงมีประสบการณ์ลักษณะคล้ายคลึงกับในแง่ที่พวกเขาถูกลดทอนอำนาจและถูกทำร้าย ภาพความสัมพันธ์ทางอำนาจของสอง

⁶ ซี เจ พาสโค (C.J. Pascoe) กล่าวถึงคำว่า "fag" ไว้ว่า "[...] the most unmasculine position is a fag position, in which a boy is weak, penetrated, and lacking in mastery over his and others' bodies" (Pascoe, 2007: 23). คนที่ถูกเรียกว่าเป็น "fag" จึงมิได้หมายถึงคนที่รักเพศเดียวกัน แต่หมายถึงคนที่มีสถานภาพต่ำสุดในสังคมโรงเรียนเพราะเป็นบุคคลที่ไร้พลังและอำนาจความเป็นชายจึงถูกคนอื่นเหยียดหยามและเขาเปรียบได้ง่าย

⁷ คำว่า "freak" มีความหมายว่าคนที่ถูกมองว่าแปลกเพราะรูปร่างหน้าตา การประพฤติ หรือวิธีการคิด (Longman Dictionary of Contemporary English, 2003) อีกทั้งแสดงนัยยะลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ให้ต่ำกว่าคนอื่นที่มีลักษณะปกติในสังคมกระแสหลักในบางกรณี บุคคลเหล่านี้จึงถูกทำให้เป็นสินค้าและวัตถุแห่งการจ้องมองในงานเทศกาลต่างๆ เช่น freak show

⁸ ความเป็นชาย (masculinity) หมายถึงลักษณะและคุณสมบัติที่ผู้ชายพึงมี

พี่น้องมีลักษณะดังนี้ โจอีเป็นผู้กระทำที่เปี่ยมไปด้วยพลังความเป็นชายเหนือปีเตอร์ เขกเช่นสามีหรือคนรักของผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรง ในขณะที่ปีเตอร์เป็นผู้ถูกกระทำและถูกรีดรอนอำนาจ

เมื่อโจอีเสียชีวิตในอุบัติเหตุรถชน ปัญหาการถูกรังแกทางจิตใจอันยาวนานระหว่างปีเตอร์และโจอีได้ยุติลง โดยที่เขามิได้กระทำการใดเพื่อโต้ตอบ ปีเตอร์จึงไม่รู้สึกละอายใจที่สูญเสียพี่ชาย เมื่อทนายถามว่าเขาคิดถึงพี่ชายไหม ปีเตอร์ตอบกลับไปว่า "I'm glad he's dead" (Picoult, 2007: 262). การตายของโจอีทำให้ปีเตอร์มีต้องถูกเปรียบเทียบกับโจอี ส่วนพ่อแม่จมอยู่ในความโศกเศร้าที่สูญเสียลูกชายดาวเด่น จนละเลยปีเตอร์อย่างสิ้นเชิง ปีเตอร์จึงถูกปล่อยให้อยู่อย่างไร้ตัวตนในครอบครัว ในขณะที่เดียวกัน แม้ว่าการกักขังที่เกิดจากพ่อแม่ได้ลดลงก็ตาม แต่ความกังวลต่อการเผชิญกับการถูกรังแกในโรงเรียนยังคงดำเนินต่อไป

ปีเตอร์กับการถูกรังแกทางร่างกายและจิตใจจากคนในโรงเรียน

ปีเตอร์ถูกรังแกเพราะเขามีร่างกายผอมบาง ขาวซีดและปราศจากขนตรงบริเวณอวัยวะเพศ (pubic hair) ปีเตอร์จึงดูเป็นเด็กมากกว่าชายหนุ่มวัยเจริญพันธุ์ ในขณะที่เด็กวัยเดียวกันต่างมีร่างกายสูงใหญ่ มีกล้ามเนื้อ เสียงทุ้มใหญ่และขนบริเวณอวัยวะเพศ ผู้เล่าบรรยายร่างกายของปีเตอร์ที่ปราศจากขนบริเวณอวัยวะเพศ เมื่อเทียบกับบริเวณนั้นของดรูว์และแม็ตต์ในขณะที่พวกเขาอยู่สภาพเปลือยเปล่าในห้องแต่งตัว "[...], he could see the blurred edges of the bodies that were Matt and Drew. And that dark patch between their legs - pubic hair. Peter didn't have any yet" (Picoult, 2007: 209). การเน้นย้ำเรื่องการมีขนบริเวณอวัยวะเพศของเด็กชายทั้งสามคนจึงเป็นการเน้นย้ำความเป็นชายที่ปีเตอร์ขาดหาย การที่ร่างกายของปีเตอร์เข้าสู่ระยะวัยรุ่นล่าช้ากว่าเด็กผู้ชายในวัยเดียวกัน แสดงให้เห็นความเป็นชายที่ไม่สมบูรณ์ และเป็นเหตุให้เขาถูกเด็กชายสองคนที่มีขนบริเวณอวัยวะเพศใช้อำนาจรังแก

การถูกแม็ตต์ทำร้ายร่างกายอยู่เสมอ ทำให้ปีเตอร์ชินชากับความรุนแรง เขาถูกแม็ตต์บีบคอและผลักใส่กำแพงในห้องอาบน้ำเมื่อเขาอายุ 11 ปี ถูกตอยในโถงโรงเรียนและหน้าโรงเรียน เป็นต้น แต่เหตุการณ์ที่น่าความอับอายและสร้างบาดแผลทางจิตใจมากที่สุด คือ การที่ความเป็นชายของปีเตอร์ถูกทำให้เป็นเรื่องตลกกลางโรงอาหารต่อหน้าคนทั้งโรงเรียน เมื่อปีเตอร์ถูกแม็ตต์ดึงกางเกงพร้อมบ็อกเซอร์ลงมาถึงตาตุ่ม ในขณะที่เขากำลังยืนคุยกับโจอี ผู้เล่าบรรยายร่างกายได้สะดือของปีเตอร์ไว้ดังนี้

Peter's skin was moon-white under the harsh fluorescent lamps of the cafeteria, his penis a tiny spiral shell on a sparse nest of pubic hair. He immediately covered his genitals with his lunch bag, and as he did, he dropped his milk carton. It spilled on the floor between his feet.

"Hey, look at that," Drew said. "Premature ejaculation" (Picoult, 2007: 458).

ความเป็นชายถูกนำไปเชื่อมโยงกับพัฒนาการทางร่างกายของเพศชาย แม้ว่าปีเตอร์มีอวัยวะเพศชายโดยกำเนิด แต่นักเรียนคนอื่นกลับมิได้ยอมรับว่าปีเตอร์มีความเป็นชาย ผู้เล่าชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่าปีเตอร์นั้นไร้ซึ่งความเป็นชายผ่านการนำเสนอเรือนร่างของปีเตอร์ ได้แก่ ผิวขาวดูจืดจางที่แสดงให้เห็นลักษณะความเป็นหญิงและความอ่อนแอ ขนบริเวณอวัยวะเพศที่เบาบางแสดงว่าปีเตอร์ยังมิได้ก้าวพ้นสภาวะความเป็นเด็ก สิ่งที่มีขนาดเล็กและอ่อนลียังเน้นย้ำความเป็นเด็กและแสดงความไร้สมรรถภาพ การที่ร่างกายของปีเตอร์อยู่ระหว่างการเติบโตเป็น

ผู้ใหญ่ทำให้ปีเตอร์เป็นชายที่ไม่สมบูรณ์เพราะขาดลักษณะและคุณสมบัติที่บ่งบอกถึงความเป็นชายที่สมบูรณ์ อาทิ ความบึกบึน ความแข็งแรง การมีพลังวังชา ขณะเดียวกัน แม้ว่าการหลั่ง (ejaculation) แสดงถึงพลังทางเพศ และความเป็นชายที่เจริญพันธุ์ แต่การหลั่งของปีเตอร์เป็นการหลั่งก่อนกำหนดหรือเร็วเกินไป (premature ejaculation) ซึ่งเป็นการเน้นย้ำว่าปีเตอร์เป็นเด็กที่ถูกทำให้เป็นผู้ใหญ่ ทำให้เขาขาดความเป็นผู้ใหญ่ (maturity) เพศวิถี (sexuality) เป็นก้าวอย่างสำคัญต่อการสร้างความเป็นชายที่แสดงให้เห็นถึงการเดินทางก้าวข้ามความเป็นเด็กผู้ชาย (boyhood) สู่วัยความเป็นลูกผู้ชาย (manhood⁹) (Pascoe, 2007: 32) ปีเตอร์มีสถานะอยู่กึ่งกลางระหว่างเด็กผู้ชายกับผู้ใหญ่และความเป็นหญิงกับความเป็นชาย เขาจึงมักถูกเรียกว่า “Fag” และ “Homo” (คนรักเพศเดียวกัน) ตลอดชีวิตในระหว่างที่เรียนชั้นมัธยม

การเพิกเฉยของครูที่โรงเรียนมีส่วนทำให้การรังแกโดยเด็กคนอื่นๆดำเนินต่อไป เพราะครูไม่ดำเนินมาตรการใดๆกับเด็กที่เป็นคนรังแก อาจเรียกได้ว่าเป็นการยุงเด็กเหล่านั้นทางอ้อม อีกทั้งครูยังส่งเสริมให้ปีเตอร์ใช้ความรุนแรงยุติปัญหาแทนการนิ่งเฉย อาทิ ต่อว่าคนที่แซงคิว “I’m showing Peter how to stand up for himself. If someone cuts him on the lunch line, or if he’s teased, to say something in return instead of just accepting it. [...] if Peter wants [the bullying] to end, he’s going to have to be part of the solution” (Picoult, 2007: 104). ครูเชื่อว่าไม่มีใครช่วยปีเตอร์ให้รอดพ้นจากการถูกรังแกได้นอกจากตัวของปีเตอร์เอง เลซีเองคิดแบบครูเช่นกัน เธอจึงสอนปีเตอร์ให้ตอบโต้เวลาเขาถูกรังแก มิเช่นนั้นเธอจะลงโทษเขา “next it happens, you have to stick up for yourself, you *have* to, Peter, or I ... I’m going to have to punish you” (Picoult, 2007: 105). แม่สอนปีเตอร์ให้ใช้ความรุนแรงโต้ตอบเด็กที่รังแกเขา โดยเธอใช้การลงโทษซึ่งเป็นความรุนแรงลักษณะหนึ่งสอนปีเตอร์ การใช้ความรุนแรงถูกทำให้เป็นวิธีอันชอบธรรมซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจของผู้ใช้ที่มีเหนือกว่าผู้ที่ถูกรังแก แม้มีอำนาจเหนือลูกจึงใช้อำนาจนั้นรังแกลูก ปีเตอร์ชินชากับความรุนแรงอันเกิดจากคนในบ้านและคนนอกบ้าน ในที่สุด เขารับเอาความรุนแรงนั้นได้กลับความรุนแรงเพื่อป้องกันตัวเองและยุติปัญหาการถูกรังแก

การโต้กลับ: จากผู้ถูกกระทำสู่การเป็นผู้กระทำ

การที่ปีเตอร์ตกเป็นเหยื่อของการรังแกทางร่างกายและจิตใจที่ยาวนานจากคนในครอบครัวและกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนแสดงให้เห็นถึงความเจ็บป่วยในจิตใจไม่ต่างจากผู้หญิงที่ถูกสามีหรือคนรักทำร้ายเป็นเวลานาน พวกเขาารู้สึกหวาดกลัวว่าตนเองต้องถูกคุกคามอยู่ตลอดเวลา จิตแพทย์ในเรื่องเล่าให้ทนายของปีเตอร์ฟังว่าปีเตอร์ยอมตายดีกว่าอยู่ทนทุกข์ทรมานกับความกลัวการถูกรังแกในวันข้างหน้า “He [Peter] told me that he would rather have died than spend another day thinking about what could happen to him at school” (Picoult, 2007: 409). เหตุผลที่ปีเตอร์ให้มีลักษณะคล้ายคลึงกับเหตุผลของผู้หญิงที่ถูกทารุณกรรมเพราะพวกเขาเลือกตายเช่นเดียวกัน อาจเป็นเหตุผลทำให้ปีเตอร์ลุกขึ้นมาปกป้องตัวเอง

ในตอนต้นเรื่องปีเตอร์ถูกนำเสนอให้เป็นคนที่ไม่ชอบความรุนแรง ครูที่โรงเรียนพูดถึงเขาในแง่เป็นเด็กที่สุภาพและอ่อนโยน เขาจึงนิยมเล่นกับโจซีมากกว่าวิงไต้จับกับเด็กผู้ชายคนอื่นๆ “He’s sensitive, and he’s

⁹ความเป็นลูกผู้ชายหมายถึงสถานะที่เป็นผู้ชาย (man) ที่มีได้เป็นเด็กผู้ชาย (boy) และคุณลักษณะที่ผู้ชายพึงมีเช่น ความแข็งแรง ความกล้าหาญ พละกำลังทางเพศ เพื่อความไม่สับสนในภาษาไทย ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า ความเป็นชาย ในความหมายที่ครอบคลุมความเป็นลูกผู้ชาย

sweet. But that means that he's far less likely to be running around with the other boys playing police chase than he's to be coloring in a corner with Josie" (Picoult, 2007: 103). ปีเตอร์เชื่อมโยงบุคลิกตัวเองได้ดีเพียงกับเด็กผู้หญิงที่เป็นเพื่อนสนิทคนเดียวของเขา เมื่อปีเตอร์ไม่ชอบความรุนแรง เขาจึงตีตนออกห่าง การละเล่นกับเด็กผู้ชายคนอื่นๆ เมื่อเขาถูกเด็กกลุ่มนั้นรังแก โจซี่จึงทำหน้าที่ปกป้องเขาและเป็นผู้ต่อสู้แทนเขา อีกทั้งเมื่อครั้งพ่อพาปีเตอร์ออกล่ากวางเมื่อเขาอายุ 12 ขวบ เขาอาเจียนเมื่อพ่อยิงกวางสำเร็จซึ่งแสดงให้เห็นว่าการล่าสัตว์และการทนเห็นเลือดในครั้งนั้นเป็นความรุนแรงเกินกว่าที่เขาจะรับได้ แต่แทนที่ปีเตอร์จะถอนตัวเช่นเดียวกับโจซี่ ปีเตอร์ยังคงออกล่ากวางกับพ่อต่อไปและภูมิใจที่เขาไม่กลัวเลือดดั่งที่กล่าวข้างต้น

ปีนกับความรุนแรงเป็นสิ่งที่มาควบคู่กันปีเตอร์เรียนรู้การใช้ปืนเพื่อล่าสัตว์จากพ่อ กล่าวได้ว่า การที่พ่อสอนให้ปีเตอร์ใช้ความรุนแรงอย่างชอบธรรมในการล่าสัตว์และการที่แม่สนับสนุนให้เขาใช้ความรุนแรง ปีเตอร์จึงคุ้นชินกับความรุนแรงและฝันตัวเองเป็นผู้ที่กระทำความรุนแรงต่อสัตว์และคนในโรงเรียนในที่สุด อีกทั้ง การใช้ปืนเป็นการเพิ่มอำนาจความเป็นชายแก่ปีเตอร์ ปีนอาจจะเป็นสิ่งที่มีความได้ว่าเป็นสัญลักษณ์แทนลึงค์ (phallic symbol) เพราะมีลักษณะคล้ายลึงค์ (phallus) ที่ตั้งตรงและแข็งตัว ผู้ยิงต้องขึ้นลำปืนทุกครั้งเมื่อพร้อมยิง ดังที่พ่อนั่งย่ำกับปีเตอร์ให้อยู่ในท่าพร้อมยิงเสมอในขณะที่ออกล่าสัตว์ "keep your riffle pointed up!" (Picoult, 2007: 223) คำกล่าวของพ่อแสดงให้เห็นว่า ปีนมีอำนาจ ต่อเมื่อผู้ยิงยกปืนขึ้นเตรียมยิง トラบใดที่ผู้ยิงไม่ยกปืนขึ้นเตรียมยิง ปีนจะไร้อำนาจ ฉะนั้น ลึงค์ที่แสดงถึงอำนาจและความเป็นชายจึงเป็นลึงค์ที่ตั้งตรง แข็งตัวและพร้อมหลัง ซึ่งผิดกับเมื่อคราวที่ปีเตอร์ถูกดิงกางเกงลง เพื่อแสดงให้คนในโรงเรียนเห็นว่าเขาไม่ใช่เด็กที่อ่อนปวกเปียกและไร้อำนาจ แต่เป็นชายหนุ่มที่เปี่ยมไปด้วยอำนาจและความเป็นชาย เขาจึงเลือกวิธีการที่เขาคุ้นชินและชำนาญ นั่นคือการยิงปืนซึ่งสะท้อนความเป็นชายและอำนาจได้เด่นชัดที่สุด ปีเตอร์จึงสวมบทบาทผู้กระทำที่มีอำนาจเหนือกว่าและรังแกคนในโรงเรียนโดยการใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกันตัวเองจากการถูกระทำและยุติปัญหาการถูกรังแกด้วยตัวเขาเอง

สรุป

การที่ปีเตอร์เป็นลูกที่พ่อแม่ไม่ภูมิใจและเป็นเด็กที่ไม่มีความเป็นชาย เขาจึงถูกคนในครอบครัวและเด็กคนอื่น ๆ ในโรงเรียนรังแกและถูกผลักออกจากสังคมครอบครัวและสังคมโรงเรียน ปีเตอร์ขอความช่วยเหลือจากครอบครัว แต่ไม่มีใครช่วยเหลือเขาได้ เขาสิ้นหวังและรับมือกับชะตากรรมโดยลำพัง เมื่อพี่ชายชื่อโจซี่เสียชีวิตในอุบัติเหตุรถชนปัญหาการถูกรังแกทางจิตใจอันยาวนานระหว่างปีเตอร์และโจซี่และแรงกดดันจากครอบครัวได้ยุติลงโดยที่เขาไม่ได้กระทำการใดเพื่อโต้ตอบ ในขณะที่การถูกรังแกจากเด็กในโรงเรียนกลับทวีความรุนแรงมากขึ้นจนเขาไม่อาจแบกรับไหว อีกทั้ง ครูเพิกเฉยต่อการรังแกที่เกิดขึ้นกับเขา เขาจึงได้ตอบคนในโรงเรียนโดยการยิงเพื่อปกป้องตัวเองและยุติปัญหาการถูกรังแกการที่ปีเตอร์ลุกขึ้นมาตอบโต้คนที่โรงเรียนด้วยการฆ่านั้นเนื่องจากปีเตอร์ป่วยด้วยโรคในกลุ่มอาการผู้หญิงที่ถูกทำร้ายต่อเนื่องเขาจึงใช้ความรุนแรงได้ตอบความรุนแรงเช่นเดียวกับที่ผู้หญิงซึ่งถูกสามีหรือคนรักทารุณกรรมเป็นเวลานานเพื่อแสดงออกถึงอำนาจและความต้องการในการควบคุมเหตุการณ์ที่ครั้งหนึ่งพวกเขาไม่เคยมีอำนาจในการต่อรอง

เอกสารอ้างอิง

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์, กรุงเทพฯ.

อิรวดี ไตลังคะ. 2546. **ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

Costanzo, Mark and Oskamp, Stuart. 1994. **Violence and the Law**. Sage Publications. California.

McCallum, Robyn. 1999. **Ideologies of Identity in Adolescent Fiction: The Dialogic Construction of Subjectivity**. Garland Publishing, New York.

Pascoe, C. J. 2007. **Dude, You're a Fag: Masculinity and Sexuality in High School**. University of California Press. Berkeley and Los Angeles.

Picoult, Jodi. 2007. **Nineteen Minutes**. Simon & Schuster, New York.

Summers, D. 2003. **Longman Dictionary of Contemporary English**. 4th ed. Pearson Education Limited. Essex.

Walker, Lenore E. A. 2009. **The Battered Woman Syndrome**. 3rd ed. Springer Publishing Company. New York.